

GYAKORNOKKÉNT EGY VÁR FALAI KÖZÖTT Pannónia ösztöndíjas időszakom Burgbernsteinben

A Pannónia Ösztöndíjprogramnak köszönhetően egy igazán különleges helyen tölthettem el gyakornoki időszakomat: Burg Bernsteinben, vagyis magyar nevén a Borostyánkő várában, Burgenland szívében, Ausztriában. Ez a vidék egykor Magyarországhoz tartozott, majd a trianoni békeszerződés következtében Ausztria része lett. Talán emiatt is volt nagyszerű érzés egy olyan helyen dolgozni, amely egyszerre hordoz magyar történelmi emlékeket és egy mai, nemzetközi közösség életének része.

A Burg Bernstein története egészen a 12. századig nyúlik vissza, amikor a Magyar Királyság határvidékének fontos erődítményeként említetik először. Az évszázadok során számos jelentős család és korszak formálta a vár sorsát: többek között a Batthyány család is, akik idején a vár fokozatosan nemesi rezidenciává alakult. A 19. század végén az Almásy család tulajdonába került, akik mind a mai napig gondozzák és fejlesztik a birtokot. A vár különleges módon egyszerre működik magánrezidenciaként, hotelként és múzeumként is.

Különösen inspiráló volt számomra, hogy ugyanazokban a terekben dolgozhattam, ahol egykor Almásy László is felnőtt. Pilóta, autóversenyző, Afrika-kutató, térképész, felfedező, utazó és nyelvész – igazi polihisztor és mai szóval élve poliglott volt. Életútja később „Az angol beteg” című film főhősét is inspirálta. Izgalmas érzés volt az ő egykori rezidenciájában dolgozni – sokszor ez volt a kis irodám.

Gyakornokként a fő feladatomban a vár népszerűsítésének támogatása volt tervezőgrafikusként. Részt vettem különböző események vizuális kommunikációjának kialakításában: készítettem plakátokat például a Bridgerton és barokk hangulatú táncestre, illusztrációs workshopokra, vezetett vár- és kertlátogatásokra. Emellett a vár Pinterest oldalának kezelésével is foglalkoztam, prezentációkat készítettem, marketingötleteket gyűjtöttem, kutatási terveken gondolkodtam, és ötleteket dolgoztam ki arra, hogyan lehetne még több emberhez eljutni.

A vár körül mindig akadt teendő, nagyon hálás vagyok, hogy a szakmai feladataimon túl a birtok mindennapi működésébe is betekintést nyerhettem. Örömmel segítettem a konyhában, borospoharakat és evőeszközöket políroztam, takarítottam, a család számára főztem – többek között szarvashússal is dolgozhattam –, valamint részt vettem a kert gondozásában is. Mindennapi feladatomban volt a régi paradicsomfajták gondozása és öntözése, amelyek beérve rendkívül zamatos termést hoztak. A vár tulajdonosával és a kertészével virágokat ültettünk, rengeteget gazoltunk és locsoltunk, de volt amikor egy kollégámmal sített pakoltunk, avagy a másikkal rendszeresen virágokat gyűjtöttünk a vár kertjéből, majd ezeket csokorba szedtük és a szobákba helyeztük dekorációként a vendégek számára. Ezek a feladatok is jól megmutatták számomra, hogy mennyire fontos és szórakoztató is a csapatmunka!

Lehetőségem nyílt bejárni a környező erdőket és megismerni a birtok minden apró zugát. Különösen érdekes élmény volt felfedezni a vár egyik legidősebb fáját, a több mint 250 éves gesztenyefát, amely már a Batthyány család idején is a birtok része volt. Napjainkban ez a különleges fa esküvők helyszínül szolgál, árnyékában számos pár mondja ki a boldogító igent. Érdekes belegondolni, hány generáció pihenhetett már meg alatta az elmúlt évszázadok során.

A vár egyik értéke még az a közösség, amely körülveszi. Több országból érkeznek emberek segíteni és támogatni a birtok működését, így egy nagyon sokszínű, nemzetközi környezet alakul ki évről-évre. Emiatt izgalmas volt megtapasztalni a nyelvek sokféleségét is. Egy chilei lánnyal például játékosan összehasonlítottuk az ábécéinket, majd felolvastunk egymásnak egy-egy mondatot: én spanyolul, ő magyarul olvasta fel a „görbe bögre, sárga bögre...” nyelvtörőt. Vagy éppen egy holland lánnyal nézegettük a holland, angol, német és magyar szavakat. Vagy burgenlandi magyarra tanított éppen valaki... 😊

A lovaknak a bizalmát almával és répával próbáltam elnyerni, hogy végül engedélyt kapjak egy kis simogatásra. A stratégia működött. 😊

A helyi Felsen Múzeumot is több alkalommal bejárhattam, amiért külön hálás vagyok a kedves vezetőknél. A múzeum tárlata rendkívül izgalmas és sokszínű, számos tehetséges alkotó különleges munkáit mutatja be. Minden látogatás új felfedezést jelentett, hiszen az egyedi műalkotások és változatos technikák miatt mindig új élményekkel gazdagodhattam. Külön érdekesség volt számomra, hogy a múzeum igazgatójának édesapja, Otto Porsch, elismert művész és alkotó volt, akinek lenyűgöző munkái szintén megtekinthetők a kiállításon. – kedvenceim voltak! 😊

A helyekkel is hamar jó kapcsolatot alakítottam ki. Egy várbeli esemény során ismerkedtem meg egy hölgygel, aki az oberwarti középiskola egyik vezetője, és a beszélgetésünk végül egy meghíváshoz vezetett: lehetőségem nyílt meglátogatni az intézményüket, az Oberwart Business Campus-t. Az iskola látogatása különleges élmény volt számomra, hiszen már az első pillanatban feltűnt a tanárok és diákok közötti természetes, partneri kapcsolat, amelyet kölcsönös tisztelet és együttműködés jellemez. Két vezetővel is beszélgethettem, egyikük már harminc éve dolgozik az intézményben, és nagyon inspiráló volt hallani, hogy ennyi év után is lelkes maradt, mert számára minden tanév új kihívásokat és új lehetőségeket jelent.

Különösen érdekesnek találtam az iskola nyelvi képzését is: a német és az angol nyelv mellett a diákoknak további két idegen nyelvet kell választaniuk, például magyart, horvátot, franciát vagy spanyolt. Így tanulmányaik végére az anyanyelvük mellett akár három idegen nyelven is képesek kommunikálni, ami különösen értékes egy olyan régióban, ahol több kultúra és nyelv találkozik.

Nagyon inspiráló volt látni az iskola gyakorlati szemléletét is. A diákok az üzleti élet, a divattervezés, a turizmus, a vendéglátás, a prezentáció és a kreatív területek mellett projektalapú feladatokon keresztül sajátítják el a tudást. Nemcsak elméletben tanulnak, hanem valódi helyzetekben alkalmazzák ismereteiket: közös projekteken dolgoznak, médiával foglalkoznak, konferenciákat szerveznek, valamint tanulmányi utak és önkéntes programok során is tapasztalatokat szereznek. A becsengetést Michael Jackson egyik zenéje jelezte, ami tökéletesen illett az iskola fiatalos, kreatív és különleges hangulatához.

Az ösztöndíjas időszak alatt több környékbeli helyet is felfedezhettem. Ellátogattam Oberwartba, részt vettem a kohfidischi kastély kertfesztiválján, meglátogattam a Burg Schlaining várát, valamint életemben először Kőszegen is jártam.

Az itt töltött idő alatt lehetőségem nyílt arra is, hogy néhány barátomat és ismerősömet vendégül lássam, akiknek vezetett sétát tartottam a várban, bemutatva annak történetét, különleges tereit és a birtok szépségeit. Külön öröm volt számomra, hogy a testvérem is meglátogatott Bernsteinben, akivel ezt követően néhány napot Bécs felfedezésével tölthettünk.

A családdal olyannyira jóba lettünk, hogy az ösztöndíjas időszakom után, úgy döntöttünk, hogy még maradok néhány hónapot, élvezni az idilli környezetet és kitalálni a következő lépésemet. 😊

Köszönöm még egyszer a Pannónia Ösztöndíjprogramnak ezt a lehetőséget, valóban egy életreszóló élményt szereztem az itt töltött helyen!

Horváth Judit Zoé

Almásy László szobájának egy szelete .

Lovagtermi pillanatok .

A több mint 250 éves gesztenyefa .

Paradicsom a paradicsomban .

Mindegyik szoba egyedien berendezett . . .

Ami minden nap fogadott . . .

Esterházy Mária-Róza hercegnő lakosztályában .

Felsen Múzeumban .